

[Bouet.]

ser jeg, at der stadig væk er Arbejdsfordeling for det paagældende Fag. Dette er uheldige Forhold, som jeg mener det er rimeligt at rette paa.

Det ærede Medlem havde særlig faaet fat paa dette, at jeg nævnte nogle Samtaler, jeg havde hørt i en Sporvogn. Men jeg beviste jo, at der ogsaa paa andre Omraader var nogle, som var faldet for Fristelsen. Jeg har ikke bygget min Politik paa, hvad jeg har hørt, men netop paa de Kendsgerninger, som har været præsenteret for mig fra mange forskellige Sider, og jeg kunde supplere dette med, at jeg, som til daglig omgaa adskillige Hundrede Arbejdere, ogsaa inden for disses Rækker har fundet den samme Opfattelse som den, jeg har givet Udtryk for, at bl. a. Arbejdsfordelingsloven med dens høje Satter har virket til Skade. Jeg føler det urimeligt, at de, som arbejder, faktisk, naar man regner det nøje ud, ikke har mere end de, der er paa Arbejdsfordeling.

Jeg haaber, vi atter vil faa Socialdemokratiet at se i et frugtbart Samarbejde med de øvrige Partier, saaledes som det hidtil har været Tilfældet; foreløbig synes det at gaa smaa, men man skal jo aldrig tabe Modet, og jeg haaber som sagt at det engang paa ny skal lykkes.

Gudiksen: Det ærede Medlem Hr. Josef Andersson havde faaet det Indtryk af mit Indlæg, at det var en Undskyldning for min Stilling til hele Sagen. Jeg vil henstille til det ærede Medlem Hr. Josef Andersson at læse min Tale igennem. Jeg tror ikke, der deri ligger nogen Undskyldning for min Stilling, men netop en saglig Begrundelse for hele vor Stilling til Lovforslaget. Naar det er blevet sagt, at vi ikke har fremført saglige Argumenter for Ophævelsen eller Forandringen af de paagældende Bestemmelser, er det fuldstændig forkert. Jeg gav den Begrundelse, at med Freden faldt Spørgsmaalet om Tyskerne væk. Jeg gav fremdes den Begrundelse, at den Statistik, som den højtærede Arbejds- og Socialminister fremkom med her i Tinget forleden, og som viste, at Arbejdsløsheden var mindre nu, end den var i 1939, ogsaa viste, at der ikke var noget særligt Grundlag for at opretholde Bestemmelserne. Jeg synes altsaa, vi har ført Beviser for, at der ingen Begrundelse

er for at opretholde de paagældende Bestemmelser længere, selv om vi nok indrømmer, at der er Grupper, som vi ikke kan faa beskæftiget. Jeg har endvidere sagt, at jeg synes, at den Afvikling, som den højtærede Arbejds- og Socialminister her har foreslaaet, er saa moderat og hensynsfuld over for alle Sider, som det med Rimelighed kan forlanges. Det er da ogsaa mit Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Josef Anderssons Indlæg her i Dag var forfærdelig svagt og tyndt. Der var ingen Bund i det, ingen Argumentation, ingen rigtig Realitet.

Sandheden er jo den, at det Forslag, som den højtærede Arbejds- og Socialminister her er kommet med, ligger paa Rimelighedens Grund, ligger de hidtidige Bestemmelser saa nær, som det kan, naar man skal have en Forandring. Jeg beklager meget, at Socialdemokraterne ikke er gaaet med. Jeg har i Virkeligheden Følelsen af — det sagde jeg ogsaa i min første Tale —, at uanset, hvordan Loven vilde blive formet, vilde Socialdemokraterne ikke gaa med af Frygt for Kommunisterne.

Josef Andersson: Jeg er meget glad ved, at det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man og jeg er enige om, at det ikke er livsnødvendigt at ophæve den ekstraordinære Ordning nu. Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man nævnede samtidig, at vi jo havde megen Arbejdsløshed i 1930'erne, men da havde vi ikke nogen Arbejdsfordeling eller Godtgørelsesordning i Lighed med den, som vi nu har. Det er rigtigt, men Forholdene i 1931—32 var jo meget vidt forskellige fra Forholdene i 1945 og 1946. I 1945 og 1946 lider vi under Virkningerne af den frygteligste Krig, Menneskeheden nogen Sinde har oplevet, og det var netop under Indtrykket af disse grusomme Forhold, hvor mange Hjem blev ramt meget alvorligt, at de politiske Partier gik med til Gennemførelsen af den Retfærdighedshandling, som Lovanordningen af 20. Marts 1945 var. Jeg hævder, at Virkningen af de Forhold endnu ikke er fjernet. Dem lider vi stadig under. Der kan stadig ikke skaffes Forsyninger til Hjemmene, hverken af Klæder eller Sengetøj eller noget som helst, og den Smule, man skal købe, er oppe i forfærdelige Priser. Derfor er det ikke nødvendigt, at man lige nu pludselig